

maokenne wotta, kui finna ei anna, mo
Tegand Tesus? finna oled ka mulle om-
ma taevaratte Tesa käest omma pükhha Wai-
mo annud, sega oled ja mo siidame
omma siidamega ühtesüdunud, et ma
niiud finno lämboke ja so armas priut
ollen. Oh mis puur au, au, au, on se!
so waim tunnistaab mo sees, et ma fin-
no laps ja pärri osfa ollen, ja oled mul-
le omma siidamega omma västannud;
ja wissist annud, ja minna ollen omma
fandi väe ja waefe siidame agga waisi piid-
damud, ja ollen janud so armastas priute,
kes on ärrapeästelud, lunnastad ja abbi-
janud. Oh ma waene, mis ollen minna!
maailma lapsed naeravad seda; finna T5-
fand Tepus ja minna, meie tunneme niiud
on meti teine leigt, ei ma holi ühtegi ma-
ilmast, kett finno sõrmus on meid ühte
laulatandud, so pükhha waimo käfsi on
meid konkko pannud, et finna ja minna
niiud üks olleme. n. t. f.

1734 Neäri nu 16. päival wottis T5-
fand Tummal sedapinnast omma lämbo-
kelt siit kujast ilmast ärrakorristada. Ta
oli piisust päivi haige. Üks päiw enne
kui ta ärrafurri, näris ta omma oppeta-
jat